22/03/2019

Τα Θαυμαστά Σημεία και ο Γέροντας της Πάτμου

/ Ορθόδοξες Προβολές

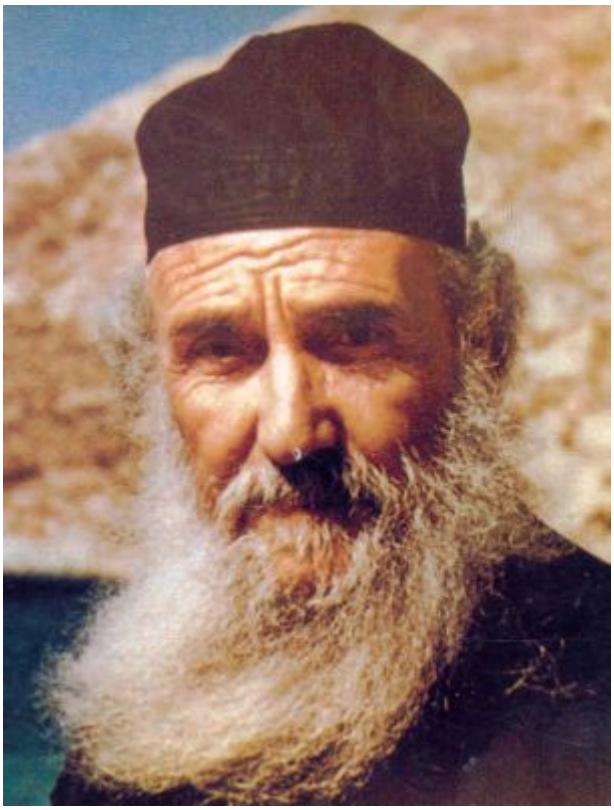

«Μηδείς εν τη μοναδική πολιτεία, υπέρ φύσιν τινά ακούων ή ορών, εξ αγνωσίας εις απιστίαν περιπέσοι· όπου γάρ ενδημήσει ο υπέρ φύσιν Θεός, υπέρ φύσιν λοιπόν τα πλείστα των ανθρώπων γίνονται».

α. Κατά την επί γης βιοτήν του

«Η Αικατερίνη Χάλα, κάτοικος Νικαίας, Βορ. Ηπείρου 7, χάρις εις την πολλήν της ευλάβεια και φιλανθρωπική της δράσι είχε αποκτήσει από τον Άγιο Γέροντα ως ευλογία ένα καλογερικό σκουφάκι του.

Το 1964 η πενταετής εγγονούλα της, Αγάπη, αρρώστησε σοβαρά με όγκο στο κεφάλι. Είχε εμέτους και φοβερούς πονοκεφάλους. Από τας εξετάσεις που έγιναν στο Νοσοκομείο Παίδων, όπου ήτο Δ/ντής ο κ. Κομνηνός, εγνωμάτευσαν οι ιατροί, ότι πρέπει να γίνη έπέμβασις.

Στο Νοσοκομείο όπου ευρίσκετο, την επεσκέφθη η γιαγιά της κ. Χάλα και της έβαλε κάτω από το μαξιλάρι το σκουφάκι του Γέροντα, παρακαλώντας τον νοερώς να μεσιτεύση για την υγεία του παιδιού που υπέφερε τρομερά.

Το βράδυ εκείνο η Αγάπη βλέπει στον ύπνο της τον Γέροντα και αφού την χάϊδεψε στο κεφαλάκι της, της είπε, μή φοβάσαι Αγάπη, θα γίνης καλά. Το επόμενο βράδυ επανελήφθη το ίδιο όνειρο, το οποίον διηγήθη στη μητέρα της και τη γιαγιά της με πολλή χαρά, διότι η υγεία της είχε αρχίσει να καλλιτερεύη κατά πολύ, και έβλεπε ότι ήταν πλέον καλά.

Κι’ ενώ επρόκειτο να γίνη η επέμβασις εκ μέρους των ιατρών, η κ. Χάλα παρεκάλεσε να πάρουν το παιδί στο σπίτι, γιατί μεσολαβούσε η Μεγάλη Πέμπτη και διεκόπησαν αι εγχειρήσεις, διά να περάση το Πάσχα.

Το παιδί έγινε τελείως καλά πλέον μετά το Πάσχα αλλά οι γονείς του παρεκάλεσαν τον ιατρό κ. Κομνηνό να τους επιτρέψη να ταξιδεύσουν στην Αγγλία, για να μάθουν, τι έγινε ο όγκος, εφ’ όσον δεν είχε πλέον πόνους και κρίσεις.

Οι εξετάσεις στην Αγγλία έδειξαν, ότι ο όγκος είχε απορροφηθή και είχαν μείνει κατάπληκτοι με την θαυματουργικήν θεραπείαν του παιδιού. Έγραψαν μάλιστα σ ένα ιατρικό περιοδικό της Αγγλίας την περίπτωση αυτή, που τους είχε καταπλήξει· και μέχρι τώρα που η Αγάπη είναι τελείως καλά, εσπούδασε μάλιστα, ζητούν πληροφορίες από την Αγγλία.

Ο κ. Κομνηνός, νευροχειρουργός, επισκέπτεται κάθε χρόνο την κ. Αγάπη, η οποία αισθάνεται βαθειά ευγνωμοσύνη στον Κύριο και τον θεράποντά Του Γέροντα Αμφιλόχιο για το θαύμα που της έκαμαν.

Πάτμος, Ιανουάριος 1988

Η Αικατερίνη Χάλα εγνώριζε και το εξής περιστατικό σχετικά με το προορατικό του Γέροντος, το οποίον συνέβη στη Σάμο και της το διηγήθηκε μία εξαδέλφη της εκ Σάμου.

Μία κόρη ιερέως εις την Σάμον είχε μεγάλο πόθο να γίνη μοναχή, εύρισκε όμως εμπόδιο από το σπίτι της.

Όταν λοιπόν την εποχή εκείνη ο Γέροντας επήγε στην Σάμο, του διηγήθη σχετικά για τον μεγάλο πόθο, που ειχε αυτή η κόρη για τον Μοναχισμό. Ο Γέροντας πήγε αμέσως στο σπίτι του ιερέως και η κόρη εξομολογήθηκε. Μετά την εξομολόγησιν είπε στον πατέρα της, ότι πρέπει οπωσδήποτε να καρή μοναχή για να χαρή λίγο, επειδή σε ένα μήνα θα πέθαινε.

Έγινε λοιπόν η κουρά της αμέσως από τον Γέροντα και επήρε το όνομα Ταβιθά, το οποίον μνημονεύεται μέχρι τώρα στην αγία Πρόθεσι της Ι. Μονής Ευαγγελισμού.

Μετά δε τον θάνατον της μοναχής Ταβιθά έδωσε το όνομα αυτό σε μια από τις μοναχές του Ευαγγελισμού. Έτσι χάρις εις το μεγάλο πόθο της και την υπομονήν της, έλαβε αμέσως τον μισθόν της από τον Κύριον.

Ο άρχιμανδρίτης Παύλος Νικηταράς εις το βιβλίον του “Ο Γέροντας Αμφιλόχιος Μακρής” αναφέρει: «Αξίζει να προσθέσω ένα γεγονός που δείχνει πως εδέχετο μυστικές κλήσεις για την σωτηρία των άλλων και που θυμίζει τον μεγάλο Απόστολο των Εθνών που ήκουσε την φωνήν του Μακεδόνος “διαβάς βοήθησον ημίν”.

»Ο αείμνηστος Γέροντας, ενώ εύρίσκετο στο κελλί του στην Μονή της Πάτμου, ακούει κάποια Ελένη από την Ικαρία να τον καλή να σπεύση να την σώση. Δεν χάνει καιρό, κατεβαίνει στο λημάνι τού νησιού και ως εκ θαύματος ευρίσκει ιστιοφόρο που έφευγε για την Ικαρία. Θαλασσοδαρμένος φθάνει στο προορισμό του και αμέσως ερωτά αν υπάρχει κάποια Ελένη χήρα και πληροφορείται, ότι προ ημερών εχασε τον «άνδρα της· αμέσως ρώτησε να μάθη τον δρόμον που ωδηγούσε στο σπίτι της χήρας γυναικός. Δεν εζήτησε να αναπαύση το κουρασμένο σαρκίο του, αλλά σπεύδει χωρίς καθυστέρηση, γιατί η φωνη της Ελένης τον ενοχλεί.

Εκεί που βάδιζε, βλέπει μια έξαλλη γυναίκα να τρέχη απελπισμένη, την φωνάζει με το όνομα της και της λέγει.

—Ελένη, που πηγαίνεις, για σένα ήλθα.

Και η πονεμένη γυναίκα συνέρχεται, βλέπει τον πνευματικό, σκέπτετα αυτό που θα έκαμνε και εξομολογείται, ότι την στιγμή εκείνη επήγαινε να πνιγή στην θάλασσα.

Η γυναίκα εσώθη, το θαύμα έγινε, όπως η ίδια μου το εξιστόρησε».

Ο ίδιος αναφέρει ότι: «Ένα άλλο πνευματικό του τέκνο, η κ. Μ.Κ μου διηγήθη ότι τον Νοέμβριο του 1954 επισκέφθηκε τον Γέροντα στην Πάτμο και την φιλοξενησε στο ι. Κοινόβιο του Ευαγγελισμού. Επί δύο ημέρες παρέμεινε στον πύργο του Μοναστηριού. Την τρίτη ημέρα ο αείμνηστος έπεμενε να μη κοιμηθεί πλέον στο

μέρος αυτό, πράγμα που έγινε. Την νύκτα εκείνη έπεσε ακριβώς στο κρεββάτι κεραυνός. Μπορεί να θεωρηθή τυχαίο γεγονός η σωτηρία ενός ανθρώπου με την επίμονη του πνευματικού πατρός;»

«Χαρακτηριστική είναι και η ευρύτερον γνωστή θαυματουργική θεραπεία του τετραπληγικού πρώην αξιωματικού της Πολεμικής αεροπορίας κ. Σταύρου Καλκανδή η οποία περιγράφεται στη βιογραφία του Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου «ο Γέρων Φίλοθεος Ζερβάκος ο ουρανοδρόμος οδοιπόρος» (Θεσσαλονίκη 1980, σελ. 638-647).

Είναι όμως χαρακτηριστικότατο το ότι πρόρρηση του θαύματος της θεραπείας του κ. Στ. Καλκανδή είχε κάνει προ δύο ετών και ο άλλος μέγας Γέρων και Πνευματικός της Πάτμου Αμφιλόχιος Μακρής.

Βρισκόταν ο Γέροντας στην Αθήνα και εξομολογούσε. Το έμαθε ο κ. Καλκανδής και παρεκάλεσε να τον μεταφέρουν με το καροτσάκι του για να εξομολογηθή, μολονότι δεν τον εγνώριζε. Όταν έφυγε, ο Γέροντας του είπε:

—Στο καλό, παιδί μου, και γρήγορα να’ρθής στην Πάτμο να προσκύνησεις στο Σπήλαιο της Αποκαλύψεως.

—Μα… πως να έλθω σε τέτοια κατάσταση που είμαι, Γέροντα;

—Με τα πόδια σου θα’ρθής. Πήγαινε τώρα…

Και έγινε το θαύμα, πραγματοποιήθηκε και το προσκύνημα, όπως το είπαν οι δυο σύγχρονοι Γέροντες-Άγιοι!

Ναί! “Θαυμαστός ο Θεός εν τοις Αγίοις Αυτού”»!* (Ψαλμ. ξζ΄, 36).

β) Μετά την οσίαν Κοίμησιν αυτού

«Δεν ξέρω πόσες ακριβώς ημέρες από την εκδημίαν του Γέροντά μας, η αδελφή Χριστοδούλη με την αδελφή Χριστονύμφη ανέβηκαν στο δωμάτιό του για να προσκυνήσουν, αλλά τους απηγόρευσαν. Σε λίγο όμως να! σημαίνει το καμπανάκι του Γέροντα. Νόμισαν τότε, πως το σήμαναν οι δύο αδελφές για ν’ ανεβούν οι άλλες, κι’ αμέσως έτρεξαν στον Πύργο.

Όλες τους όμως έμειναν εκστατικές, γιατί το καμπανάκι δεν το είχε κτυπήσει καμμία αδελφή.